

ಕುಡಿಯುತ್ತ. ಸಿಗಾಕ ಬೇಕಲಾ ನೀನು. ಸಿಗಿದಿ ಮಗ್ಗು. ಅವಾಗ್ಗೆತಿ ನಿಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ....' ಅನ್ನುತ್ತ ಮರಳಿ ಮನೆ ಕಡೆ ಬಂದ.

ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಾರಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣು ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದ. 'ಅಲಾ ಕಳ್ಳಿ. ಎಷ್ಟಾರ ನಾಟಕ ಮಾಡಕತ್ತಿ. ಹೆಂಗಾರ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದಿರಬೇಕು ನೀನು. ನಾನು ಅನ್ನೊಂಡಂಗೆನು ನೀನು ಸರಳ ಇಲ್ಲ. ಬಾಳ ಚಾಲಕಿ ಅದಿ...' ಅಂತ ಮನಸೊಳಗ ಅನ್ನೋತ ಹಗೂರ ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು ಮಲಗಿದ.

ಶಾರಿ 'ಯಾತ್ರಿ ಹಂಗ ಕಳ್ಳ ಬೆಕ್ಕಿನಂಗ ಹಗೂರಕ ಬಂದು ಮಲಗಾಕತ್ತಿರಲಾ. ನೀವೇನು ಸೌಂಡು ಮಾಡಿದ್ದೂ ನಿದ್ದಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಲ್ಲ ನಂದೇನು. ಎಲ್ಲಿ

ಹೋಗಿದ್ದಿ ಇಷ್ಟೊತ್ತು...' ಅಂದಳು.

ಈರಣ್ಣ ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಬೆವತುಹೋದ. ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು 'ಒಂದಾಕ ಹೋಗಿದ್ದೆ...' ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಇವನ ಮಾತು ತುಟಿ ದಾಟುವುದರೊಳಗೆ ಆಕೆ ನಿಧಿಯ ಮಬ್ಬಿಗೆ ಹೋದಳು. ಏನೊಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ, ನೂರಾರು ಯಕ್ಷಪುತ್ರೆಗಳು ಮೂಡಿ ಗೊಂದಲಗೊಂಡ.

ದಿನಗಳು ಒಣಗಿದ ಎಲೆಗಳು ಉದುರಿದಂತೆ ಉದುರುತ್ತ ಒಂದೊಂದೇ ಕಳೆದುಹೋಗತೊಡಗಿದ್ದವು. ಈರಣ್ಣನ ಅನುಮಾನ ದಿನ ದಿನವೂ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಚೂರಿಯನ್ನು ದಿನವೂ ಮಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು

ಎಷ್ಟೊಂದು ಹರಿತವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಚೂರಿ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆರಳಾಡಿಸಿದರೂ ಸಾಕು, ಬೆರಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿ ರಕ್ತ ಚಿಲ್ಲನೆ ಚಿಮ್ಮಿ ನೆಲದ ಪಾಲಾಗುವಷ್ಟು ಹರಿತಗೊಂಡಿತ್ತು. ದಿನವೂ ರಾತ್ರಿ ತಲೆದಿಂಬಿನ ಕೆಳಗಡೆಯೇ ಆ ಚೂರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ.

ನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ತಾಗಿತ್ತಾಗ ಹೊರಳಾಡುವಾಗ ಚೂರಿ ತಲೆದಿಂಬು ತೂರಿಕೊಂಡು ಈರಣ್ಣನ ತಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ಹೊರ ಬಂತು. ನಳದ ನೀರಿನಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತ ದಬ ದಬ ಸುರಿಯತೊಡಗಿತು. ಆಘಾತಗೊಂಡಿದ್ದ ಈರಣ್ಣ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಬೇಕೆಂದರೆ ದನಿಯೇ ಹೊರಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತ ಪುಟಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಕೊರೆಸುವಾಗ ನೀರು